

[Energiministeren]

viser, at den handel, som min kollega og forhenværende kollega i embedet indgik, faktisk er en aldeles udmærket handel. Den almindelige udvikling i prisdannelsen for naturgas er gået i en sådan retning siden hen, at vi ikke har noget at beklage os over sammenlignet med andre naturgaskontrakter, når vi i 1984 skal til at bruge af den i praksis.

Det er faktisk sådan, at den sniger sig op i en sammenligning med de lettere og dyrere olie kategorier, sådan som udviklingen er forløbet.

Og aftageprofilen anses ikke at være noget afgørende problem. Der kan blive et sæsonudjævningsproblem, men det klarer vi både med en lagerudbygning og ved at have forskellige former for kunder, til hvem leverancer kan afbrydes, når der ikke er brug for dem.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg skal gøre opmærksom på, at selv om der var stillet mange spørgsmål, så gælder der nogle taletidsbegrænsninger, også for ministrenes svar.

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt sige til ministeren, at informationschefen på NESAs, Jørgen Gullev, i Berlingerens den 11. november 1980 siger følgende:

»Konkrete beregninger på Fyn gennemhuller samtidig den antagelse, at installationen af et fjernvarmenet til kraftvarme er fire til fem gange så dyr som naturgasnettet. Udgiften er stort set ens. Og det betyder, at hele besparelsen i brændselspriserne allerede i dag kan komme forbrugerne til gode.«

Ministeren talte om, at det var lidt vanskeligt ligesom at få ført denne fjernvarme ud, men også det tilbageviser man.

Og i Helsingør rapporten, jfr. Berlingske Tidende, nævner man, at prisen på naturgas skal ned på 1 kr. 12 øre pr. m³, for at den kan blive den samme som for spildvarmen.

Nu nævnede ministeren igen, at vi vil få en varme, der er billigere end den, vi har, men når ministeren ikke kan give nogen pris, hvordan kan han så sige, at man kan levere gassen meget billigere? Det vil jeg da gerne have at vide.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg har én gang sagt, at rapporten har vi ikke modtaget, og derfor finder jeg det faktisk ikke muligt at gå ind i konkrete kommentarer til den, og jeg finder ingen grund til at gentage det andet, jeg har sagt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 151

6) Til *arbejdsministeren* af:

Tyroll (VS):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om den sundhedsskadelige risiko ved at arbejde med asfaltproduktet bitumen, og opfattes substitutionsprincippet som opfyldt, hvis et epoxyprodukt udskiftes med dette asfaltprodukt?«

Skriftlig begrundelse

Efter de oplysninger, jeg ligger inde med, er epoxyprodukter i Københavns belyningsvæsen blevet erstattet med et asfaltprodukt kaldet bitumen som led i bestræbelserne på at undgå anvendelsen af epoxyprodukter, der mistænkes for at være kræftfremkaldende.

I april 1979 udsendte arbejdstilsynet en informationspjece om sikkerheds- og velfærdsforanstaltninger ved arbejde med asfaltprodukter. Formålet var at give retningslinjer for de sikkerheds- og velfærdsforanstaltninger, der skal anvendes, hvor der arbejdes med asfaltprodukter, for at nedsætte risikoen for sundhedsskader.

Det fremgår af pjecen, at arbejdstilsynet anser alt arbejde med asfaltprodukter, hvor der under arbejdet er mulighed for at komme i kontakt med asfaltprodukter, for sundhedsfarligt. Ved kontakt forstår tilsynet dels direkte hudkontakt eller tilsmudsning af tøj, dels indånding af røg.

Det omtales, at varm asfalt direkte på huden giver forbrænding, og at kontakt med kold asfalt kan give eksem, evt. med knopper og vabler. Endvidere er det ved dyreforsøg konstateret, at asfalt på hud kan give hudkræft.

Endelig siger arbejdstilsynet, at asfaltrøg indeholder kræftfremkaldende stoffer. Lignende udsagn om kræftfare har arbejdstilsynet endnu ikke villet give om epoxyprodukter på trods af ret kraftige indicier. Den for-